

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Historia S. Aniani Episcopi Aurelianensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

DE S. ANIANO EPISCOPO AVRELIANENSI.

honestiori loco repositum est, atque ea, quæ iam diximus, miracula, non illic duntaxat, sed etiam in diversis regionibus, eius meritis declarata sunt. Cum autem homines quidam temerarij, sancti viri meritis & miraculis derogarent, repente diuinitus percussis sunt, & vel inuiti prædicarunt virtutes & signa præclara, quæ per sanctum suum Christum efficiebat: cui est honor & gloria per infinita seculorum secula, Amen.

DE S. GREGORIO Neocæsarensi Episcopo, quem Thaumaturgum vocant, Lector consulat Tomum IIII. vbi eius vita 3. Iulij prolixè habetur.

HISTORIA SANCTI ANIANI EPISCOPI AVRELIANENSIS, EX MANUSCRIPTIS CODICIBVS

per F. Laur. Surium, mutato stylo, aliquanto comprehensius descripta.

A tempestate, qua Hunnica rabies se in regiones popu-
landas deustandasque effudit, & Gallijs atrociter immi-
nebat, beatissimus Anianus Aurelianensis vrbis fidum se-
pastorem declarauit. Metuens enim gregi, quem à Do-
mino pascendum acceperat, (quippe qui ex sancti spiritus
reuelatione, quæ ventura essent, iam antè cognouisset)
supplices pro eo ad Deum preces fudit, iram eius ab eo
auertere cupiens. Porro autem cum iam communi-
bus omnium suffragijs Episcopus electus esset, ab Agrip-
pino viro illustri, & militum magistro petijt, vt eos omnes,
quos carceres victos detinerent, liberos abire patere-
tur. Recubabat ille, nescio quid causæ prætexens: sed cum vellet in templum precan-
di causa ingredi, ab alto decedit lapis in caput eius, diramque ei plagam imponens,
multum ex eo sanguinem expressit. Sensit ilicò ea causa id accidisse, quòd sancti Epi-
scopi preces reiecit. Mititit ergò, iam à famulis reportatus in domum suam, qui
Episcopum vocent: mors enim propter nimiam sanguinis fluxionem iam impendè-
re videbatur. Venit Episcopus, manu sua vulnere Crucis signum imprimit, sanguis
sistitur, redeunt vires propè iam deplorato, aperiuntur carceres, & exeunt miseri, bea-
ti Aniani Episcopi intercessione in libertatem vindicati.

Nouemb. 17
Fiumi Gal-
lias popu-
lantur.

Punitur di-
uinitus ma-
gister mili-
tum.

Sanat cum
Crucis si-
gno S. An-
ianus.

Hominem
moribundum
repente sa-
nat.

Item alium
quendam po-
tentem vi-
rum.

Considerat eius decessor beatus Euortius ecclesiæ Aureliæ. Eam sanctus Anianus
illustriore reddere volens, culmen eius iussit altius euehi. In eo opere præfectus ope-
ris siue architectus, labante pede, è tecto corruens, præsentissimum vitæ discrimen
adiijt, toto quassato corpore, vix ultimo spiritu in illo residente. Id sentiens beatus
Anianus, procul contra eum expressit Crucis signum, ad eumque aduolans, manum
eius apprehendit, punctoque temporis sanatum, iussit redire ad opus.
At verò in Galliis irruentibus Hunnis feruissimus Attila Rex imperabat. Qui cum
Aurelianensem urbem vellet euertere, beatus Anianus, non quòd carnem poneret
brachium suum, aut in hominum viribus confideret, sed vt officio suo non deesset, Are-
laten profectus est, vt Aëtio patritio, qui tum in Gallijs erat, barbaræ gentis crudelita-
tem explicaret. Cum autem iter ægeret, ad Mamerti viri potentis ædes diuertit, qui
grauissimè decumbens, spiritu & voce, omnique gradiendi facultate destitutus, spem
vivendi omnem suis ademisisse videbatur. Vt autem persensit vxor eius, matrona no-
bilissima, beatum Anianum aduenisse, ad eius se pedes abiecit, orans vt marito salus
redderetur. Accedit igitur vir Dei ad lectum ægrotantis, videt eum horas extremas
ducere, procumbit in preces, orat Dominum tota nocte cum lachrymis, donè ma-
nè æger pristinæ sanitati redditus est. Indè pergit Arelaten, & ab Aëtio humanissimè
exceptus, indicat quo in periculo versetur Aurelia, implorat eius opem, quam Aëtius
liberaliter & prolixè pollicetur. Redit deinde ad ciues suos, non parùm tanti pastoris
absentia merentes: erigit animos illorū multa consolatione: præparant illi omnia,
propulsando hosti opportuna.

HIC

TRIVS
gber
NOBER
RVIII
5